

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. Пловдив, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело №
20235001000443 по описа за 2023 година

намери следното:

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по подадена въззивна жалба от
С. Н. Б. против решение №133 от 19.04.2023 г., постановено по търг.дело №327/2022 г. по
описа на Окръжен съд Стара Загора.

С обжалваното решение е отхвърлен предявеният по чл.124 от ГПК иск от С. Н. Б.
срещу П. ООД, ЕИК***, и П. С. Г., да се признае за установено, че всички решения на Общо
събрание на съдружниците, обективирани в протокол от 20.01.2021 г., са нищожни, като
неоснователен и недоказан. С решението са присъдени и разноси в полза на ответното
дружество в размер на 960 лв.

Жалбоподателят С. Н. Б. счита, че решението е недопустимо, тъй като е постановено
при ненадлежно представляване на ответното дружество – не е назначен особен
представител на дружеството при положение, че то се представлява от него, тъй като е
вписан като управител в Търговския регистър, и следва да се приложи чл.29,ал.4 от ГПК.
Ако се прецени, че решението е допустимо, счита, че е неоснователно. Не е съгласен с
извода на съда, че взетите решения от Общото събрание на съдружниците не са нищожни,
като поддържа съображенията си, че същите са взети в нарушение на закона и дружествения
договор на практика от некомпетентен орган, тъй като не са поканени и не са участвали в
събранието наследниците на починалия съдружник, не е спазена процедурата по чл.138,ал.2

от ТЗ и липсва мнозинство при вземането им. Моли да се отмени обжалваното решение, като се постанови ново, с което се уважи исковата претенция. Претендира разноските.

Ответниците П. ООД и П. С. Г., чрез процесуалния си представител адвокат И. Ц., са подали отговор, с който оспорват така подадената въззивна жалба. Изложили са съображенията си, че не са накърнени правата и интересите на дружеството в първоинстанционното производство, а напролив – защитени, както и за неоснователност на твърденията на ищеца. Молят да не се уважава, като се потвърди обжалваното решение. Претендират разноски за въззивната инстанция.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 09.05.2023 г., а въззивната жалба срещу него е постъпила на 23.05.2022 г. в двуседмичния срок по чл.259,ал.1 от ГПК. Ето защо, следва да се приеме, че въззивната жалба не е просрочена, както и че е подадена от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт.

Видно от данните по делото, ищецът С. Н. Б. е предявил иск срещу ответниците П. ООД и П. С. Г., с който да се признае за установено спрямо тях, че всички решения на Общо събрание на съдружниците, обективирани в протокол от 20.01.2021 г., са нищожни.

Ищецът счита, че има правен интерес от завеждането на иска да защити правата си от взетите решения, тъй като е вписан управител на ответното дружество с все още действащ договор, въз основа на който осъществява управление.

Посочва, че на 20.01.2021 г. са взети решения на Общо събрание на съдружниците, обективирани в протокол от П. С. Г., а именно: продължаване дейността на дружество като ЕООД, поемане на дружествените дялове, притежавани от починалия съдружник Н.Т.К. - 45 дяла от капитала на дружеството с номинална С.ст 100 лв. всеки и обща номинална С.ст 4 500 лв., изплащане на паричната равностойност на дяловете на починалия съдружник на наследниците му съгласно баланс към 31.12.2020 г., освобождаване от членство в дружеството на починалия съдружник Н.Т.К., поради смъртта му, освобождаване от длъжност на досегашния управител С. Н. Б., избор на нов управител П. С. Г., промени в адреса на управление на дружеството, нов дружествен договор, отразяващ настъпилите промени, като се задължава управителя да предприеме необходимите правни и фактически действия за вписване на така приетите решения в Търговския регистър.

Твърди, че така взетите решения от съдружника П. С. Г. са нищожни в противоречие на разпоредбите на ТЗ и на клаузите на дружествения договор, което на практика води до извод за липсата на взети решения от Общо събрание на съдружниците, респ. е аргумент за тяхната нищожност.

Посочва нарушения при свикването на събранията, тъй като не са поканени да присъстват и не са присъствали всички лица с право да присъстват и да упражнят правата си на събранията. Първо, той не е уведомен, че съдружникът Г. желае свикването на

събранието, съответно не е свикал събранието. Също така не е поканен на събранието, както и не са поканени наследниците на починалия съдружник Н.Т.К.. Същите са били лишени от възможността да упражнят едно свое право – да заявят намеренията си пред Общото събрание и да подадат заявление по реда на чл.122 от ТЗ. В протокола липсва отразяване какъв процент от капитала на дружеството са притежавали съдружниците, поради което не може да се прецени наличието на кворум. На практика миноритарният съдружник е взел самостоятелни решения, които не са взети от компетентен орган, поради което са нищожни.

Ищецът описва и действията на ответника Г. във връзка с вписване на взетите решения съгласно подадените заявления за вписване в Търговския регистър и приложени документи към тях, като счита, че не той е довнесъл капитала в дружеството, както и че е използвал за това плажежни документи с невярно съдържание.

Срещу исковата молба е подаден отговор, с който същата се оспорва. Ответниците считат предявения иск за недопустим, както и наведените от ищеца твърдения за абсолютно неоснователни.

С допълнителната искова молба и допълнителния отговор страните поддържат становищата си и допълнително излагат аргументи в подкрепа на тезите си. Те са приложили и писмени доказателства, които се съдържат и по партидата на ответното дружество в Търговския регистър във връзка с подаденото заявление за вписване на промени в резултат на процесното Общо събрание на съдружниците от 20.01.2021 г.

По делото е предявен установителен иск по чл.124 от ГПК за нищожността на взетите решения на Общо събрание на съдружниците от 20.10.2021 г. Ищецът е управителят на ответното дружество, който е вписан в Търговския регистър. Същият няма качеството на съдружник. Дружеството има вписани двама съдружници, като няма спор, че единият от тях е починал. Съгласно чл.125 от ТЗ, неговото членство в дружеството е прекратено със смъртта му.

Относно решенията на Общите събрания на търговските дружества, респ. на едноличния собственик на капитала, които са от компетентността на Общото събрание на такива дружества, следва да се посочи, че според ТР № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС те не следва да бъдат разглеждани като сделки по ЗЗД. По тази причина при преценката за законосъобразността им са приложими единствено специфичните критерии въведени от ТЗ, а не общите такива за нищожност и унищожаемост по ЗЗД. Така решенията, които противоречат на устава или на повелителни разпоредби на закона са отменяеми, но не и нищожни. Отмяната им може да бъде поискана чрез предявяване на иск в предвидения от закона срок от член на дружеството против същото по 74 от ТЗ.

От страна на законодателя в ТЗ изрично за нищожност на решенията на Общото събрание на търговско дружество с ограничена отговорност, каквото е ответното, се говори в разпоредбите на чл. 75 от ТЗ и чл. 137, ал.5 от ТЗ.

Според тълкувателното решение, нищожност на решения на Общи събрания е налице и при липсващото /невзето/ решение на Общото събрание, което, обаче, е отразено

като съществуващо в протокола на Общото събрание или в протоколната книга на дружеството. Такава е налице и при решение на Общото събрание, което е извън пределите на неговата и на другите органи на дружеството компетентност, определена от закона и учредителния акт, т.е. по въпроси, които законодателят не е предвидил в кръга от правомощия, очертани в разпоредбите на ТЗ.

Нищожността на решенията на някои от посочените по-горе основания може да се установи чрез предявяване на самостоятелен иск, който не е органичен със срок, като активно легитимирани лица да го проведат, ако имат правен интерес, са както членовете на дружеството, така и трети лица.

В случая исквата молба е предявена от трето лице, което не е член на ответното дружество, а негов управител, поради което следва да се прецени правният му интерес, явяващ се положителна процесуална предпоставка за предявяването на иска. Преценката следва да се направи спрямо конкретните факти и обстоятелства, твърдени от ищеца в исквата молба.

Действително, едно от атакуваните взети решения с исквата молба е освобождаването на ищеца като управител, наред с останалите за поемане на дяловете на починалия съдружник, за преобразуване на дружеството в еднолично търговско дружество с ограничена отговорност, за нов управител и др. промени, които са посочени по-горе в решението. Тези решения са взети от оставащия единствен съдружник в дружеството и по своята същност са решения на едноличния собственик на капитала. Наследниците на починалия съдружник не наследяват членственото правоотношение в дружеството с оглед личния му характер. Имат само имуществени права, произтичащи от притежаваните от техния наследодател дялове от капитала на дружеството. Няма задължение за съдружник да предложи на наследниците на починал съдружник за заемат неговото място в дружеството, като съдружник, или ако същите заявят тези си намерения, това да стане автоматично. Управителят също има само имуществени права, които може да търси единствено на плоскостта на прекратения договор за управление. Това би могло да рефлектира евентуално върху имуществената му сфера и би могло да мотивира интерес от осъдителна претенция за обезщетения, неустойки и т.н. при определени предпоставки. При тази уредба, той няма интерес от предявяване на иска за нищожност. Не може да влияе на едноличния собственик на капитала при взимането на решения, които са от неговата компетентност. Описаните действия и поведението на едноличния собственик на капитала нямат значение в случая.

С оглед гореизложеното, исквата претенция се явява недопустима, поради липса на правен интерес от воденето на иска, която предпоставка се преценява служебно от съда. Като е отхвърлил иска, съдът е постановил недопустимо решение, което следва да се обезсили, като се прекрати производството по делото, поради недопустимост на предявения иск.

По отношение на разноските – ответниците претендират направените разноски – 2 220 лв. за въззивното производство, като е приложен списък по чл.80 от ГПК, ведно с договор за правна помощ, фактура и извлечение от сметка, удостоверяваща заплащането им, поради

което следва да се присъдят на направилата ги страна.

С оглед гореизложеното , съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА постановеното решение №133 от 19.04.2023 г., постановено по търг.дело №327/2022 г. по описа на Окръжен съд Стара Загора, с което е отхвърлен предявеният по чл.124 от ГПК иск от С. Н. Б. срещу П. ООД, ЕИК***, и П. С. Г., да се признае за установено, че всички решения на Общо събрание на съдружниците, обективирани в протокол от 20.01.2021 г., са нищожни, като неоснователен и недоказан, като вместо това ПРЕКРАТЯВА производството по делото, като недопустимо.

Осъжда С. Н. Б. да заплати на П. С. Г. направените разноски за въззивното производство в размер на 2 220 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____